

325 jaar

Zusters O.L.V. van 7 Weeën

Eerste wee

De opdracht van Jezus in de tempel.

Maria draagt Jezus op in de tempel. Simeon herkent in hem de Messias.

De eerste wee wordt herdacht op Maria Lichtmis; of beter gezegd het Feest van de Opdracht van de Heer. Op 2 februari, veertig dagen na Kerstmis, wordt het kindje Jezus naar de tempel gebracht en aan God toegewijd. Maria bidt om Gods licht over haar kind. Ze draagt haar zoon op aan Jahweh. Maar, Simeon voorspelt dat Maria zal lijden. Een eerste steek in haar hart. Een kind is belofte en mysterie. Het is hoop voor de wereld.

2

Toen de tijd aanbrak waarop Maria en het kind volgens de Wet van Mozes gereinigd moesten worden, brachten zijn ouders Jezus naar Jeruzalem om Hem aan de Heer op te dragen, volgens het voorschrift van de Wet des Heren: elke eerstgeborene van het mannelijk geslacht moet aan de Heer worden toegeheiligd, en om volgens de bepaling van de Wet des Heren een offer te brengen, namelijk een koppel tortels of twee jonge duiven. Nu leefde er in Jeruzalem een zekere Simeon, een wetgetrouw en vroom man die Israëls vertroosting verwachtte, en de heilige Geest rustte op hem. Hij had een godsspraak ontvangen van de heilige Geest dat de dood hem niet zou treffen voordat hij de Gezalfde des Heren zou hebben aanschouwd. Door de Geest gedreven was hij naar de tempel gekomen.

Toen de ouders het kind Jezus daar binnenbrachten om aan Hem het voorschrift der Wet te vervullen, nam Simeon het kind in zijn armen en verkondigde Gods lof met de woorden: "Uw dienaar laat gij, Heer, nu naar uw woord in vrede gaan: mijn ogen hebben thans uw Heil aanschouwd dat Gij voor alle volken hebt bereid; een licht dat voor de heidenen straalt, een glorie voor uw volk Israël." (Zijn vader en moeder stonden verbaasd over wat van Hem gezegd werd. Daarop sprak Simeon over hen een zegen uit en hij zei tot Maria, zijn moeder: "**Zie, dit kind is bestemd tot val en**

opstanding van velen in Israël, tot een teken dat weersproken wordt, opdat de gezindheid van vele harten openbaar moge worden; en uw eigen ziel zal door een zwaard worden doorboord." Er was ook een profetes, Hanna, een dochter van Fanuël, uit de stam van Aser. Zij was hoogbejaard en na haar jeugd had zij zeven jaren met haar man geleefd. Nu was zij een weduwe van vierentachtig jaar. Ze verbleef voortdurend in de tempel en diende God dag en nacht door vasten en gebed. Op dit ogenblik kwam zij naderbij, dankte God en sprak over het kind tot allen die de bevrijding van Jeruzalem verwachtten. Toen zij alle voorschriften van de Wet des Heren vervuld hadden keerden zij naar Galilea, naar hun stad Nazaret terug. Het kind groeide op en nam toe in krachten; het werd vervuld van wijsheid en de genade Gods rustte op Hem.)

Lucas 2

"Dit kind is **BESTEMD TOT** val én opstanding."

Aan ons om als katholieke zorgorganisatie
steeds opnieuw
werk te maken van onze **OPDRACHT tot zorg voor elkaar:**
'Er is een **BESTEMMING TEN GOEDE** voor elke bewoner en medewerker!'

Werken aan **ONZE OPDRACHT:**
'een bestemming ten goede
voor elke bewoner en medewerker'

is zeker weten

Werken aan **ONZE OPDRACHT:**
'een bestemming ten goede
voor elke bewoner en medewerker'

is hopen

dat vastgespijkerd worden op je verleden
nooit het laatste is

dat het meedragen van een rugzak
vol zorgen en lijden
geen blijvende last moet zijn

is geloven

dat 'elke mens telt!
en warme zorg voor elkaar
wel degelijk mogelijk is.

Werken aan **ONZE OPDRACHT:**
'een bestemming ten goede
voor elke bewoner en medewerker'

is geloven

dat het gevoel 'er te mogen zijn'
een prioriteit is

dat eerlijk met elkaar in gesprek gaan
een noodzaak is.

dat respect voor ieder mens
de basis is

dat steeds nieuwe kansen creëren
onmisbaar is.

Werken aan **ONZE OPDRACHT:**
'een bestemming ten goede
voor elke bewoner en medewerker'

is hopen

dat een eerlijke kans op herbeginnen
altijd mogelijk is

dat er alleen voor staan
nooit het laatste is

dat bij de pakken blijven zitten
nooit onomkeerbaar is.

Werken aan **ONZE OPDRACHT:**
'een bestemming ten goed
voor elke bewoner en medewerker'

is geloven

dat 'het kan me niet schelen'
nooit onze conclusie is

dat 'er is niets aan te doen'
nooit definitief is

dat iedere bewoner graag zien
voor altijd onze missie is

dat blijven werken aan
de droom van Jezus van Nazareth
begin en einde van al onze inzet is.
naar G. Dedecker

Tweede wee

Herodes eist de moord van alle eerstgeborenen.

Maria en Jozef vluchten met Jezus naar Egypte.

God roept: ga op weg! En Maria vlucht met haar kind naar Egypte. Het is een vlucht om te blijven leven. Maria, de moeder vluchtend met haar kind. Vele moeders zullen zich daarin herkennen. Vele vaders proberen net als Jozef hun gezin te beschermen tegen leed en dood. Gelukkig zijn ze samen en staat de mens er niet alleen voor: God blijft voor hen zorgen. Niet iedereen kan echter vluchten. Op 28 december gedenkt de Kerk de onnozele of onschuldige kinderen, de baby's die op last van Herodes werden vermoord om zo ook Jezus te treffen. Die dag gaan onze gedachten ook naar Jezus die kon ontsnappen.

Toen de Wijzen waren heengegaan, verscheen een engel van de Heer in een droom aan Jozef en sprak: "Sta op, neem het kind en zijn moeder, vlucht naar Egypte en blijf daar tot ik u waarschuw, want Herodes komt het kind zoeken om het te doden." Hij stond op en week in de nacht met het kind en zijn moeder naar Egypte uit. Daar bleef hij tot aan de dood van Herodes, opdat in vervulling zou gaan wat de Heer gesproken had door de profeet: "Ik heb mijn zoon geroepen uit Egypte." Zodra Herodes bemerkte dat hij door de Wijzen om de tuin geleid was, ontstak hij in hevige toorn. Hij zond mannen uit en liet in Betlehem en heel het gebied daarvan al de jongens vermoorden van twee jaar en jonger, in overeenstemming met de tijd waarnaar hij de Wijzen nauwkeurig had gevraagd. Toen ging in vervulling het woord dat door de profeet Jeremia gesproken was: "Een klacht werd in Rama gehoord, geweest en luid gejammer: Rachel, wenend om haar kinderen, wil niet getroost worden, omdat zij niet meer zijn." Nadat Herodes gestorven was, verscheen in Egypte een engel van de Heer in een droom aan Jozef en zei: "Sta op, neem het kind en zijn moeder en trek naar het land Israël, want die het kind naar het leven stonden, zijn gestorven." Hij stond op, nam het kind en zijn moeder en ging naar het land Israël. Toen hij echter hoorde, dat Archelaüs in plaats van zijn vader Herodes, over Juda heerste, vreesde hij daarheen te gaan; van Godswege in een droom ingelicht, begaf hij zich daarom naar het gebied van Galilea. Hier aangekomen, vestigde hij zich in een stad, Nazaret geheten, opdat in vervulling zou gaan wat door de profeten gezegd was: "Hij zal een Nazoreeër genoemd worden."

God roept: "GA OP WEG!"

Jozef krijgt een droom waarin een engel hem aanspoort.

Aan ons om als katholieke zorgorganisatie
altijd opnieuw
het **visioen te dromen**
en **DE LANGE WEG te gaan**
met iedere bewoner en elke medewerker.

Als **wij**
niet meer
vertrouwen
in de toekomst en
in het onbekende,
wie dan wel?

Als **wij**
niet meer
bereid zijn
om radicaal te kiezen
voor wat echt waardevol is,
wie dan wel?

Als **wij**
niet meer
het kwetsbare
behoeden,
wie dan wel?

Als **wij**
niet
ondanks het kwaad
dat in de wereld geschiedt,
hoopvol blijven,
wie dan wel?

Als **wij**
niet meer elkaar
bemoedigen
op de kruispunten
van ons leven,
wie dan wel?

Als **wij**
niet meer
geloven
dat God ons nabij is,
wie dan wel?

De **katholieke identiteit** van een zorgorganisatie is
niet iets dat je bent, maar **dat je gaandeweg wordt -**
een **visioen** dat we samen steeds meer tot **werkelijkheid** willen maken.

Derde wee

De 12-jarige Jezus is verloren geraakt in de tempel.

**De jonge Jezus blijft in de tempel om met de schriftgeleerden te spreken.
Zijn moeder vindt hem niet en wordt angstig.**

Trouwe joden gaan elk jaar naar de tempel in Jeruzalem om daar het paasfeest te vieren. Jezus is intussen twaalf jaar geworden, de leeftijd waarop de jongens geacht worden voortaan alle voorschriften van de joodse wet te onderhouden zoals de volwassenen. Hij gaat dus mee, maar neemt onverwacht een eigen weg. Maria en Jozef luisteren naar Jezus maar begrijpen Hem niet. Er is onbegrip. Ouders verliezen kinderen én kinderen verliezen ouders. Maria's hart wordt doorboord.

Zijn ouders gingen jaarlijks voor het pesachfeest naar Jeruzalem. Toen hij twaalf jaar was, maakten ze weer hun gebruikelijke pelgrimstocht. Na afloop van het feest vertrokken ze naar huis, maar Jezus bleef in Jeruzalem achter zonder dat zijn ouders het wisten. In de veronderstelling dat hij zich bij het reisgezelschap bevond, reisden ze een hele dag voordat ze hem overal onder hun verwanten en bekenden begonnen te zoeken.] Toen ze hem niet vonden, keerden ze terug naar Jeruzalem om hem daar te zoeken. Na drie dagen vonden ze hem in de tempel, waar hij tussen de leraren zat, terwijl hij naar hen luisterde en hun vragen stelde. Allen die hem hoorden stonden versteld van zijn inzicht en zijn antwoorden. Toen zijn ouders hem zagen, waren ze ontzet, en zijn moeder zei tegen hem: **'Kind, wat heb je ons aangedaan? Je vader en ik hebben met angst in het hart naar je gezocht.'** Maar hij zei tegen hen: 'Waarom hebt u naar me gezocht? Wist u niet dat ik in het huis van mijn Vader moest zijn?' Maar ze begrepen niet wat hij tegen hen zei. Hij reisde met hen terug naar Nazaret en was hun voortaan gehoorzaam. Zijn moeder sloot alles wat er met hem gebeurd was in haar hart. Jezus groeide verder op en zijn wijsheid nam nog toe. Hij kwam steeds meer in de gunst bij God en de mensen.

"Kind, wat heb je ons aangedaan?"

Aan ons om als katholieke zorgorganisatie
altijd opnieuw te blijven **vertrouwen**
op **anderen** die onze toekomst bepalen,
en iedere mens te helpen weten en worden
waartoe hij **ten diepste is bestemd**.

'Wat wil je later worden',
vroeg de meester aan zijn leerlingen van het tweede leerjaar?
'Voetballer, piloot, dokter, verpleegster, Kim Clysters...' klonk het.
Eén jongentje had nog niet geantwoord.
'En jij, vroeg de meester?'
'Mens,' zei het jongentje.
De klas schoot in een luide lach.
Maar de meester keek heel ernstig.
'Mens worden,' zei hij,
'dat is de mooiste maar tegelijk de moeilijkste stiel die er is...'

Als je vraagt wie je bent
zullen we zeggen:
"Je bent voor *geluk* geschapen."

Als je vraagt wie we zijn
zullen we zeggen:
"We zijn *jouw hulp en toeverlaat*
jouw vraagbaak, jouw stootblok en jouw vluchtheuvel."

Als je vraagt waar je naartoe gaat
zullen we zeggen:
"Je bent *steeds onderweg*
- tégenwind én met de wind in de rug."

Als je vraagt waarvoor je leeft
zullen we leren doorheen onze zorg voor elkaar:
"Wees *jezelf en wees er voor ons; -bemin de mensen-*.
Heb oog voor de zwakke anderen.
Durf het aan om te spreken als anderen zwijgen
en wanneer de waardigheid van mensen wordt stukgeslagen."

Naar Margriet Gosker

Mogen al je verwachtingen gefrustreerd worden.
Mogen al je plannen gedwarsboomd worden.
Mogen al je verlangens verschrompelen tot niets.
Dat je de machteloosheid en armoede van een kind mag ervaren
en zingen en dansen in de naam van God de Vader, de Zoon en de Geest.
Jean Vanier

Vierde wee

Ontmoeting met Jezus op de kruisweg.

Maria ziet haar zoon zijn kruis dragen langs de Via Dolorosa.

Maria ontmoet Jezus die zijn kruis draagt. Het is een ontmoeting die verscheurt. Pilatus is gezwicht voor de druk van de hogepriesters en leiders van het volk. Hij gaat in op hun eisen en veroordeelt Jezus tot de doodstraf. Dwars door de stad gaan de veroordeelden met hun kruis naar de plaats van de terechtstelling, Schedelplaats genoemd. Er vormt zich een groepje vrouwen die rouwen en treuren. Het volksgeloof heeft Maria ook langs de Via Dolorosa gezien. De verborgen machteloze Maria. Langs de zijlijn van het drama moeten blijven staan. Niets kunnen of niets mogen doen. Dit tafereel wordt uitgebeeld bij de vierde statie van de kruisweg en als vierde van de zeven smarten van Maria.

Toen Jezus werd weggeleid, hielden de soldaten een zekere Simon van Cyrene aan, die net de stad binnenkwam. Ze legden het kruis op zijn rug en lieten het hem achter Jezus aan dragen. **Een grote volksmenigte volgde Jezus**, evenals enkele vrouwen die zich op de borst sloegen en over hem weeklaagden. Jezus keerde zich echter naar hen om en zei: 'Dochters van Jeruzalem, huil niet om mij. Huil liever om jezelf en je kinderen, want weet, de tijd zal aanbreken dat men zal zeggen: "Gelukkig wie onvruchtbaar is, gelukkig de moederschoot die niet gebaard heeft en de borst die geen kind heeft gezoogd." Dan zullen de mensen tegen de bergen zeggen: "Val op ons neer!" en tegen de heuvels: "Bedeck ons!" Want als dit gebeurt met het jonge hout, wat zal het verdorde hout dan niet te wachten staan?'

"Een GROTE VOLKSMENIGTE volgde Hem..."

Een zorgorganisatie: elke dag opnieuw een **MENIGTE VOLK...**

Aan ons om als katholieke zorgorganisatie
altijd én telkens opnieuw

Gods naam waar te maken: "Ik zal er zijn".

En dat bij iedere unieke mens op onze weg.

We hebben elkaar
veel meer nodig
dan we laten blijken.
We hebben elkaar
veel meer te bieden
dan we gewoonlijk geven.
We hebben elkaar
veel meer te zeggen
dan we meestal uitspreken.

We kunnen elkaar
veel meer troosten
dan we beseffen.
We kunnen elkaar
veel meer danken
dan we vermoeden.
We kunnen elkaar
veel meer steunen
dan we tot nu toe deden.

We zullen elkaar
veel meer vergeven
indien we onszelf kennen.
We zullen elkaar
beter begrijpen
indien we aandachtig zijn.
We zullen elkaar
veel meer verdragen
indien we rustig zijn.

We zouden elkaar
veel meer moeten bemoedigen
in het goede.
We zouden elkaar
veel meer moeten bewonderen
in het schone.
We zouden elkaar
veel meer moeten helpen
in het moeilijke.

We zijn
tot veel meer in staat.
We kunnen nog veel meer
'elkaars mens' worden.

Heer, leer ons leven
tot het uiterste en tot het innigste.

Wanneer het leven pijn doet, dan kunnen we alleen maar zorgzaam zijn voor elkaar.

Vijfde wee

Maria bij de kruisdood van haar Zoon.

**Maria staat onder het Kruis.
Jezus spreekt tegen haar: "Vrouw, zie uw zoon".**

Terwijl Jezus aan het kruis wordt opgehangen, staan er enkele mensen bij. Ze staan er met zijn drieën op de Berg van Smarten: Maria, Johannes en Maria Magdalena. Jezus vertrouwt zijn moeder toe aan Johannes. Het is een daad van piëteit. Jezus is begaan met zijn moeder die nu alleen zal achterblijven. Hij wil dat ze het verder zo goed mogelijk heeft en vraagt aan zijn trouwe gezelschap om voor haar te zorgen. Deze neemt de verantwoordelijkheid op. Over de pijn en het verdriet van moeder en zoon wordt niets gezegd. We kunnen die wel vermoeden. Daarom is dit moment ook opgenomen in de 'zeven weeën van Maria'. Maria staat er ook als de nieuwe moeder van de volgelingen van de Heer. Het nieuwe godsvolk, de Kerk, neemt Maria aan als haar geestelijke moeder. Het lijden en de smart van Maria onder het kruis is opnieuw geboortepijn. Daar wordt de Kerk geboren.

Zelf zijn kruis dragend trok Jezus de stad uit naar wat de Schedelplaats heet, in het Hebreeuws Golgota. Daar sloegen zij Hem aan het kruis, en met Hem nog twee anderen, aan elke kant een en Jezus in het midden. Pilatus had ook een opschrift laten maken en op het kruis doen aanbrengen. Het luidde: Jezus, de Nazoreëer, de koning van de Joden. Vele Joden lazen dit opschrift, want de plaats waar Jezus gekruisigd werd lag dicht bij de stad. Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks. De hogepriesters van de Joden nu zeiden tot Pilatus: "Ge moest er niet op zetten: "de koning van de Joden", maar: "Hij heeft gezegd: Ik ben de koning van de Joden"." Pilatus antwoordde: "Wat ik geschreven heb, heb ik geschreven." Toen de soldaten Jezus gekruisigd hadden, namen ze zijn kleren en deelden ze in vieren, voor iedere soldaat een deel. Ze namen ook de lijfrok die echter zonder naad was, aan één stuk geweven van bovenaf. Daarom zeiden ze tot elkaar: "Laten we die niet scheuren maar er om loten wie hem krijgt." Aldus moest de Schrift vervuld worden: Zij verdeelden mijn kleren onder elkaar en dobbelden om mijn gewaad. Terwijl de soldaten hiermee bezig waren stonden bij Jezus' kruis zijn moeder, de zuster van zijn moeder, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria Magdalena. Toen Jezus zijn moeder zag en naast haar de leerling die Hij liefhad zei Hij tot zijn moeder: "Vrouw zie daar uw zoon." Vervolgens zei Hij tot de leerling: "Zie daar uw moeder." En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich in huis. Hierna, wetend dat nu alles was volbracht zei Jezus, opdat de Schrift vervuld zou worden: "Ik heb dorst." Er stond daar een kruik vol zure wijn. Ze doopten er een spons in, staken die op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. Toen Jezus van de zure wijn genomen had, zei Hij: "Het is volbracht." Daarop boog Hij het hoofd en gaf de geest.

Toen Jezus zijn moeder zag, en naast de leerling die Hij liefhad, zei Hij:
"... ZIE DAAR..."

Aan ons om als katholieke zorgorganisatie
altijd opnieuw
belofte en toekomst te blijven ZIEN
in elke mens.

Ik zie belofte en toekomst in jou...

in je openheid
voor nieuwe ervaringen

in je zorgzaamheid

in je sympathie
voor de zwakkeren

in je aanvaarding
van wat je niet kan veranderen

in je positieve levenshouding
ondanks je beperkingen

in je verontwaardiging
om wat fout gaat

in je oprechte belangstelling

in je inzet
en de hulp die je biedt

in het appèl
dat je naar mij richt

in je verwondering
om de dingen

in je verlangen
naar verbondenheid

in je wil
om te groeien als mens

in je betrokkenheid
op de wereld

in je doorzettingsvermogen

in je lieve woorden

in je vindingrijkheid

in je respect
voor anders zijn

in je diep vertrouwen

**"Vaarwel" zei de vos.
"Dit is mijn geheim, het is heel eenvoudig: alleen met het hart kun je goed zien.
Het wezenlijke is voor de ogen onzichtbaar."**

Antoine de Saint-Exupéry.

Zesde wee

Jezus wordt van het kruis afgenomen.

Jezus wordt van het kruis afgenomen en op de schoot van zijn moeder gelegd.

Maria ontvangt het dode lichaam van haar zoon. De christelijke vroomheid ziet Maria zitten op een steenblok met het dode lichaam van haar zoon op haar schoot. We noemen dit de piëta. Het kan toch niet anders dan dat de leerlingen van Jezus, Jozef en Nicodemus, het lichaam van hun meester nog even hebben neergelegd op de knieën van zijn moeder. Het leed was nu geleden, toch voor Jezus. "Mijn lieve kind, het is voorbij, nu mag je rusten". We zitten hier volop in de sombere stemming van Goede Vrijdag – de dag waarop Jezus is gestorven en werd begraven. Een moeder met haar dode zoon op haar schoot.

Men LEGDE HEM in de schoot van zijn moeder.

Aan ons om als katholieke zorgorganisatie
altijd opnieuw
OPEN en ONTVANKELIJK -in dialoog- te zijn
en **DOOR te GEVEN** wat we zelf hebben **ONTVANGEN...**

Wat ontvangen we van elkaar?

Wie kritiek ondervindt
leert om te veroordelen.

Wie vijandigheid ondervindt
leert om te vechten.

Wie gekleineerd wordt
leert om verlegen te zijn.

Wie schaamte wordt aangedaan
leert om zich schuldig te voelen.

Wie verdraagzaamheid ondervindt
leert om geduldig te zijn.

Wie aangemoedigd wordt
leert om vertrouwen te hebben in zichzelf.

Wie geborgenheid ondervindt
leert om vertrouwen te hebben in anderen.

Wie lof ontvangt
leert wat waardering betekent.

Wie eerlijkheid ondervindt
leert wat rechtvaardigheid doet.

Wie goedkeuring ondervindt
leert om van zichzelf te houden.

Wie aanvaard wordt en vriendschap ondervindt
leert om liefde te vinden in de wereld...

Naar Elohin van de Reinheid

Zorgen

Is liefde geven en liefde krijgen.

Is innige banden smeden.

Is op het gepaste moment kunnen loslaten.

Is verbondenheid, tot voorbij de dood.

**Voor woorden die wekken en voorbeelden die strekken,
kijkt een katholieke zorgorganisatie naar Jezus en Maria.**

Zevende wee

Jezus wordt in een graf gelegd.

Maria staat erbij als Jezus in het graf wordt gelegd.

Jezus wordt niet begraven door zijn leerlingen maar door een buitenstaander, nog wel iemand van het Sanhedrin, Jozef van Arimatea. Het is opvallend hoe de leerlingen van Jezus en ook zijn familie bij zijn begrafenis afwezig zijn. Daarentegen zijn een aantal vrouwen wel uitdrukkelijk present.

Het was gebruikelijk dat diegenen die het zich konden veroorloven in de buurt van Jeruzalem in de kalkrotsen een graf lieten uithouwen om daar begraven te worden. Gewoonlijk was er een grote steen voorzien, een soort zware ronde plaat van kalksteen die voor de grafingang kon worden gerold om die af te sluiten. Nog niemand had in dat graf gelegen, ook dat is merkwaardig. De lijken van ter dood veroordeelden bleven ofwel hangen als prooi voor de wilde dieren ofwel werden ze samen gelegd in een graf waar al andere lijken lagen. Jezus krijgt dus wel een enigszins koninklijke begrafenis. Er is een kleine stoet die zich van de calvarieberg begeeft naar dit nieuwe graf dichtbij. De stoet bestaat vooral uit vrouwen. We kunnen vermoeden dat Maria er ook bij was. De vrouwen kijken toe hoe alles gebeurt om later terug te komen en het lichaam te balsemen. Nu moet alles vlug gebeuren want de sabbat breekt aan en op de sabbat mag niet gewerkt worden. De doden begraven is het laatste van de zeven werken van barmhartigheid. Maria heeft gezien wat ze met haar zoon hebben gedaan. Ze ziet ook wat met onze geliefden gebeurt. Ze is de moeder van wie treuren en niet weten waarheen met hun verdriet. Voor allen is zij de vrouw die waakt bij dood en leven. We zitten hier volop in de sfeer van Stille zaterdag.

Maar stilaan slaat de stemming van 'Stille Zaterdag' om in verwachting, verlangen, hoop. De laatste van de zeven weeën van Maria opent de poort op het eeuwige leven. Het overwegen van haar smarten kan niet worden afgesloten zonder een blik op wat nadien komt. Het lichaam van Jezus lag niet meer in het graf. We hebben het getuigenis van de engelen, van de vrouwen, van de apostelen, van heel de traditie van de Kerk. Onze droefheid bij het graf van onze dierbaren wordt gekleurd door ons geloof in de woorden van Jezus: "Wie in mij gelooft, zal leven." Dit lost zeker het verdriet niet op, maar het vergroot de kracht om verder te leven. En dat is het voorbeeld dat Maria gaf. Dat is de kracht die we van haar ontvangen.

14

Op het zien van wat er gebeurd was, loofde de honderdman God en zei: "Deze mens was waarlijk een rechtvaardige." Al het volk dat voor dat schouwspel samengestroomd was, keerde terug toen zij aanschouwd hadden wat er gebeurd was, en sloegen zich op de borst. Al zijn bekenden, stonden op een afstand toe te zien; ook de vrouwen die Hem vanuit Galilea gevolgd waren, Nu was er een zekere Jozef, lid van de Hoge Raad, een welmenend en rechtschapen man. die dan ook niet had ingestemd met de plannen en handelwijze van de Raad. Hij was afkomstig uit de Joodse stad Arimatéa en leefde in de verwachting van het Rijk Gods. Deze ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Na het van het kruis genomen te hebben, wikkelde hij het in een lijkwade. Vervolgens legde hij Hem in een graf, dat in een steen was uitgehouwen en waarin nog nooit iemand was neergelegd. Het was Voorbereidingsdag en de sabbat brak aan. De vrouwen die uit Galilea met Hem meegekomen waren volgden **en zij bekeken het graf en zagen toe hoe zijn lichaam werd neergelegd.** Teruggekeerd maakten ze welriekende kruiden en balsem klaar, maar op de sabbat namen ze de voorgeschreven rust in acht.

Lucas 22

"Van op een afstand keken ook enkele vrouwen toe"

Aan ons om als katholieke zorgorganisatie
zo nu en dan
- van op **NABIJE AFSTAND**-
met **ZORGZAME** -Goddelijke- blik te kijken naar ons bezig-zijn.

Zorgzaam omgaan met elkaar
begint met het besef dat ieder mens uniek is,
-geen nummer of dossier.

Zorgzaam omgaan met elkaar
is voorschot van vertrouwen geven,
van vriendschap, van geloof in ieders kunnen.

Zorgzaam omgaan met elkaar
is behoedzaam omgaan met de kwetsbaarheid van de ander.

Zorgzaam omgaan met elkaar
vertrekt vanuit de ervaring
dat we als mens allen fundamenteel
dezelfde oorsprong
en dezelfde bestemming hebben.

Zorgzaam omgaan met elkaar
is niet te betalen met geld
of te tellen in lijstjes,
maar te waarderen met dankbaarheid.

Zorgzaam omgaan met elkaar
vraagt én versterkt
een houding van
empathie en respect,
eenvoud en integriteit,
liefdevolle dienstbaarheid,
verantwoordelijkheid en toewijding,
mildheid en vergevingsgezind,
spirituele gevoeligheid en toewijding.

Als we SAMEN zorgen, gebeurt het WONDER-wel.

Dit document is gebaseerd op

“Zeven verdiepingsmomenten voor het onderwijs bij 325 jaar Onze-Lieve-Vrouw van 7 Weeën Ruisselede – kunstwerk Brody Neuenschwander” (door Willy Van Houcke, onderwijscoördinator van de congregatie Onze-Lieve-Vrouw van 7 Weeën, en Rik Depré, pedagogisch begeleider pastoraal en identiteit DPB Brugge)

en werd vertaald voor de vzw Bejaardenzorg (door Frederique Vanneuville, stafmedewerker ethiek-pastoraat VZW Bejaardenzorg)